

И така Болгаре те преидевше Дунавъ населихасе по край отъ черно то море до Морава и Оршава, и смѣсихасе съ Иллирически те Болгаре, а едни отъ нихъ останаха съ одного воевода въ Панонія съ Аваре те или Маджаре те, и быдоха тамо за многу време.

Въ това време Грцы те называха Болгаре те Готты и Гуны, зацо колку то народи излѣзуваха отъ сѣверна та страна, называха ги Готты, какво то сега Татари. Во време то же Теодосія Малаго разумѣха имъ име то, и назваха ги Волгари.

И така Болгаре те найдоха добра и изобылна земля и населихасе въ нея: не бежа обаче учени и незнаеха да се покоряватъ царю, но бежа диви, свирѣпи, безстрашни и силни като лви (аслани), и единъ отхождаше на десеть души безъ страхъ, какви то и до сега излѣзватъ отъ сѣверна та страна. Пише и въ Баронія книга въ перва та часть на листъ 567: *Болгаре страшни всему миру. Малъ народъ но непобѣдимъ.* Така и во многу Гречески Истории се пише.

Вукичъ прочее съ тыя непобѣдимы въ бранехъ Болгаре по малку време востана на Греческа та земля и многу пакости правеха, пленяще земля та, за това и Уалентъ съ Войска излезе на нихъ. Но болгаре те побѣдиха Уалента, и гониха го до Едрене: гдѣ то онъ се скри съ Архистратига своего въ една плевница, а Болгаре те разумѣвше, запалиха плевница та, и изгоре Уалентъ съ Архистратига своего.

Пишесе за Уалента въ неговы те дѣянія: обезумисе Уалентъ Царь, и пусти Готты да преидать Дунавъ, за да го побѣдятъ и изгорать.

По Уалента настана на Греческое царство Теодосій великій: кой то излѣзна со сила голема